

Meninger om grøn byudvikling: Undskyld, men hvem planlægger vi for?

Formanden for interesseorganisationen Park- og Naturforvalterne, Kirsten Lund Andersen, peger på, at de grønne og rekreative faciliteter kan fremme sundhed og understøtte sociale fællesskaber. Hvis de ikke bliver ofret for byggerier.

Af projektleder Michael Nørgaard, Dansk Byplanlaboratorium

Udviklingen af vores byer og balancen mellem land og by er helt afgørende for det samfund vi får i fremtiden. Risikoen er, at segregeringen tager endnu mere fart med en udvikling som vi kender fra London eller San Francisco, hvor kun de meget velhavende har råd til at bo i byerne. Modsat er muligheden, at vi med rettidig omhu kan styre udviklingen. Ifølge stadsgartner Kirsten Lund Andersen, formand for interesseorganisationen Park- og Naturforvalterne, så er én af nøglerne til en balanceret udvikling den måde vi planlægger og udvikler grønne områder og byrum.

- Vi skal vende tankegangen og starte nybyggerier og renoveringer med at planlægge de grønne og rekreative muligheder, og dermed understøtte beboernes muligheder for at mødes i sociale fællesskaber. Det handler grundlæggende om, hvem vi planlægger for, siger Kirsten Lund Andersen.

- Selvfølgelig er det politiske prioriteringer, men jeg peger blot på, at data viser, at adgang til grønne områder og natur har kæmpe betydning for sundhed, sociale kontakter og integration. Og det er vel forhold som bør vægtes, når man bygger og

renoverer. Der vil være mange fordele ved at prioritere anderledes og søge tæt samarbejde og koordinering med de fagpersoner, der arbejder med fx sundhed og sociale opgaver, siger Kirsten Lund Andersen.

Vi binder udviklingen

En mulighed er at bygge mindre boliger som et middel til at holde priserne nede, så „almindelige mennesker“ har råd til at bo i byer og forstæder. – Vi kan fx tilpasse boligene til, at mange bor alene og at det reelle behov for kvadratmeter er mindre end de udbudte lejligheder, lyder budskabet fra Kirsten Lund Andersen.

” Vi skal vende tankegangen og starte nybyggerier og renoveringer med at planlægge de grønne og rekreative muligheder, og dermed understøtte beboernes muligheder for at mødes i sociale fællesskaber. Det handler grundlæggende om, hvem vi planlægger for...

- I disse år ser vi en voldsom for-tætning i mange større byer, og det er på bekostning af grønne områder og friarealer. Det er indlysende, hvad der går tabt her og nu, men et perspektiv er også, at vi med byggerier, letbaner og faste anlæg for alvor binder os. Vi mister fleksibiliteten på et tidspunkt,

Foto: Aalborg Kommune

Stadsgartner Kirsten Lund Andersen, formand for interesseorganisationen Park- og Naturforvalterne.

hvor boformer, erhvervsudvikling og mobilitet hurtigt ændrer forudsætningerne for byudviklingen. Jeg tror vi skal tænke os om en ekstra gang, for det kan blive dyrt at råde bod på, siger Kirsten Lund Andersen.

Vær på tværs!

Et greb er, at vi arbejder mere med tværfagligheden. Det halter på mange områder, så spørgsmålet er om vi som samfund får indløst det potentiale, der er for at skabe værdi, fx med de grønne områder og klimatilpasningen. Kirsten Lund Andersen mener nej og

peger på én forklaring.

- Vi er som ledere ikke gode nok til at forfølge de tværgående dagsordener, og i at understøtte vores medarbejdere i arbejdet, men rammebetingelserne kunne også være bedre. Fx oplever vi i arbejdet med kli-

matilpasning, at meget energi går tabt i delt ansvar, økonomi og jura, siger Kirsten Lund Andersen. Hun peger på, at det kan betyde færre grønne og rekreative tilbud og dyrere løsninger. – For borgere og virksomheder er dette jo uforståeligt, da det er handlinger og løsninger, der tæller.